hui hō é Sorg: 9º hui hō é Sorg. 2º mō ex maj negriciā, et
min affricā colligit tertiam negriciā sci – Sorg n é musicus, hui hō é
Sorg: 9º hui hō n é musicus.

In 2ª figura colligit 3tam min: et ex duabus affri-
cis colligit tertiam affricam vij Marcus Tullius é Cicero, hui hō
é Cicero: 9º hui hō é Marcus Tullius. 2º 9º ex maj affricā,
et min negriciā inferit tertiā negriciā, vij – Sorg é albus, hui hō é
albus: 9º hui hō n é Sorg: 3º 9º ex min negriciā, et min affricā
colligit tertiam negriciam, ut – Sorg n é musicus – hui hō é musicus:
9º hui hō n é Sorg.

In 3ª figura colligit sibi exprobrium dubius min,
1º 9º ex vnam omnis affricā, colligit tertiam affricam vij hui
hō é musicus, hui hō é Plato: 9º Plato é musicus. 2º 9º ex maj
negriciā, et min affricā colligit tertiam negriciam, vij – hui hō n
é musicus, hui hō é Sorg: 9º Sorg n é musicus. Sigra
cur in hac 3ª figura non dat tertius adiunctus ut ceteris, et ex
min affricā, et min negriciā sequitur tertia negriciā, vij – hui hō é Sor-
gus – hui hō n é musicus – 9º Sorg n é musicus. Ratione
includere, et huic main concludere 2º, in certo rum ordine min,
positā to nij, et q nūdum ut randum, ut supra diximus 6 figura Galeni.

Restabat agere de modis min rectum randi ex
Alii Stoici, et Stoicorum in libris signati: et ind. de sillo agere
ut, et stat sorbus superstitis, et sit. de sillo nudo, q. vi
tat p sorbus modalis. Longum n est, et ordinis singu-
lis singulatim dicere, q ita nollit. ad est q Arr in humulis
vrs q 3 sex 6, et q L lib 5 divā trac 2º cap. 5 et 6º, imo
et q F lib 6 institutum dicium a cap 29.

ARTIS
DE ARTE VENANDI MIN.

Stuyn mis, ab eis ea pleuro ostendit eis: 1o, sint
uetur et amplior, et pro eis sito geometrino, et alios ex
ximinat in pleuro, 2a si parti geometri, aliqui reduci
pro, et dera ad aliqm extra pleuro, ut si negat ab aliq
coa, cum, uelit, nihil, cogat admittere. Reduciot fit possen
sio eam, et impossibile: 1a reducio, fit quersio eam, et stan
potio eis: 2a reduciem adimpossibile, i, ad res saturia,
et varia sit ua.

Pro mij in illegenia, notabis 1o, quer
mis pleuro ab his liteis inducti — B. C. D. F. Ur
de Guber mij et inpteis ad eum pleuro reducendy, qat
ead litera inuyit, et sit Boralyon, Barro ett ad
Barbara: Cesara, Camestry ett ad Celarent: Dabiti
et Datisi ad Darii: Fapesmo, Fesino ett ad Ferio.
Notabis 2o, quod ubi mum in pleuro in studiare, ph ip sie
ro, aliqm ex his S. P. M. C, qui et habenda é
raio, nu litera S. d notat pariem significata quoad
potine autem uerenda et Amplitia: L. sumit uer
renda eis pacieis: M. tam mutanda eis commisy, ita
ut mij fiat mij, et mij fiat mij: C tandem significa
eum omnium cadere reducioe ostensiua, ad qid reducendi
ad impossibile: hac oia ipse uersibus pecit.

Simpliciter uerti Vult S; L uero per aduersa
Mutat tam poni. C per impossibile duxit.

Erit igitur dum ex plum et usidis ostensiua in Bara
lipton. oia ab e liteis, oij hö é ot. pabiq d ~~ab~~ u
ueis é hö; q oia indirecta, et parte affirmia mutanda é
in hac-go oij hö é ueis; nempe in ylem affirmam directa
idq pacieis, q ut d notat Litera L. pot I indutia Ba
ralipton, et manebit Stuyn in Barbara; Qum ex plu-

erit in Celantes nullus at è Lapis – cui hō è at: q̃ nullus Lapis è hō; q̃ cōā illis negātiā indicata sunt simpliciā, sed indicat Litera S post S, qui in hanc – q̃ nullus hō è Lapis, d̃ manet sit Stilus in Celares, et si et ꝓpositio habitus sit in Dativis et Dativi, ut maneant in Sarii.

Sum ex gli erit in Gorgymo – cui at è Subiā; nullus Lapis è at: q̃ q̃dam Subiā ñ è Lapis, q̃ stilus ita ad Ferio reducendus – nullus at è Lapis, aliqui subiā è at: q̃ aliqui subiā ñ è Lapis, nā magis ti stilus ex illis affinia suerit pauci in pattern affinam, ut sig nāt S post A in dictione Gorgymo: nij suerint simplicia ex illis negātia inter replicāā, mutetur Gdati in Subiā, et Subiā in Gdati, ut indicat Litera S post S: tanquam ti d̃ ind̃ omissa, et mij stimi illi sit nij in Dv, et nij sit mij, ut indicat ꝓ in illum in Gorgymo: Cōā ita mutati: Litera redeuntis Gorgymorum ad Ferio, ni ad mij, et nij suerunt simplicia, ut gli ex illis supra tediij.

Sum ex gli erit in Corora – nullus Lapis è at – cui hō è at: q̃ nullus hō è Lapis, q̃ stilus reducit ad Celares, si magis aliquā simplicia, sed non S post S; hic nō: nullus at è Lapis; cui hō è at: q̃ nullus hō è Lapis, et si ē alius reducendus ad Lapis, ut Lapis fuit erit agitare ad genitiū et ablat. Lis nij sed ad Lapis.

Reducio q̃ ins possile fuit pōtam in mij, q̃ ñ reducunt ꝓ ꝓpensio ēn, ut in Barcos et Bacardo finitis in medio dictis, q̃ non in alis in sed: ti igitur inferendo d̃ Litera illi Greg at in cōā: q̃ in Barcos – cui hō è at, aliqui Lapis ñ è at: q̃ aliqui Lapis ñ hō –

negat hanc voam. qd debet cedere hanc - et sit fa-
bis e hō: nā si sa e fabis, 2a illi reduceria oppositum
Det qē eia: tunc 3 maj Mili, cum negat hic voam, et 3 Du-
toria illara potia q mj, sic Prius Mili in e Barbara - oij
fiē at: oij lapij e hō: qd oij lapij e at; et hanc item in
Barbara cedij, qē reduceria mj in Baroco āte cuius.
Sic et pt reduci in Bocardo; et alia in aliis mij imp-
fectij.

Aut in primis mij sa fiē in reducendō ad im-
possibile, qa ipsi sit Logā priā, et in mie reduci possunt
in reducendō sit ui: si ēn Mili in Bara scribo ij oē
at e subia oij hō e at; qd oij hō e subia - sed Gomi-
nij, nonnd coā, negati, qd cedit in Gminij; sed ven qd
oij hō sit at, et qd oē at sit subia, sequitur hominē
subia. aliqn falsū est primum - Dici d oij et subiec-
tum - impossibile id sit eē et n eē, in qd ultimo re-
solvuntur syllogismi, qd ouare e maximū absurdū.

De Arte Inveniendi Medii sive de Forma.

Atq ut supra scripsi nulla reducendi non impedor d
specie, ita et nulla assignavit ad inveniendum medium
terminum, cuiuscumq ito interrendā accommodata, qd
sed pro quet; 3 ultima, ut oio inutile reguiri; oēs in Syllo-
gismis invenim.

Jecana, Cagen, Dafenes, Klebare, Celaro,
Gebali Hant; Sed non stant Celaro Hant, et Celaro.
Primo sed duobus signavit sed mij utilis, qd omni

Stare, et Barbara tribus vocabitur, quod omnes propositiones
in ferri poterunt. Si ultima etiam varent ita vocari, quia
in utile est, ut ibi inferenda medium sub negarent, ideo
quod dicunt non starent. Ultima vocatur in sex gra-
nibus duorum signis dictorum inferendi et hujus
propositio recta. Asserit A, negat E. Primae duae
vocantur signans Barbari, et subalternatae: Litteras ad-
mantur, quod permutant ante ly duas vocales signans ain
Celarent, et regnans illius tria, quod vocales, quae in Celar-
ent sunt signati. Quod Litteras A. et E. sunt signat
utem affirm, et et Barbarum. Litteras B signat secundum
Barbari. Litteras C signat ain Barbari; Litteras D signat
regnans Barbari. Deinde Litteras S signat non ad u-
tem negnum, et et subtu; Litteras F signat secundum
subtu; Litteras G signat ain subtu; Litteras H signat
regnans subtu, quo signaco quae tenetur, et sequitur
nervi multos memoria tam endas.

Praeducat A, B sequitur, C praeit, D manet extra.
E subdit, F sequitur, G praeit, H manet extra.
Quia sit secundum tam Barbari, quam subtu, quod sit ain, et
quod regnans. Quia dicam: Sequens tam Barbari, quam subtu
ei illud, quod affirmat tam Barbari, et non subtu, ergo ad e negan
vi hoc, quia affirmat a hoc: Ain tam Barbari, quam subtu e illud
dicit tam Barbari, quam subtu affirmat, ergo hic e ain vi alio, quia
et affirmat a hoc: Regnans Barbari, et subtu e illud, quod nulla
nie dicit affirmat, et ita se hoc irrodat, et Ergo vi hoc: ly
ex particulari.

Nonem dant sperandi medium trium Barbarum
et subto aliquam dicit: 1ly e, quod medium est negantis
ly: 2ly quod ain utrius ly: 3ly quod e negantis utrius ly.

quod medium cui est omni Bonum, et nullum subiecto: 5um quod est omni subiecto, et nullum Bonum: 6um quod est nullum Bonum, et omni subiecto: 7um quod nullum subiecto, et omni Bonum: 8um quod est nullum Bonum, et nullum subiecto: 9um quod est nullum subiecto et nullum Bonum: qua postea, ad eum unum ordinem medium, sed argum, ad quod ab omnibus alijs in istorum sex rutis signis ab Arte traduntur.

La rutta è in Fesapo, 1, ad quod banditorum illum affirm signum gutturalem vocalem diuersij, assumit det quod medio tis aliqd, qd sit nullum subiectorum inferenda, qd signat quam partem Fe-, omni Bonum ipsius illum, qd exprimit quam partem -sa-: si huiusmodi quod bene hanc illum - det hi è subiecto - assumes quod medium tis at, qd è omni Bonum illum: nam subiecto Bonum dati; et sit è nullum subiecto ipsius illum, q at Bonum qd hoc. et sic species illum in Barbara - be at è subiecto, oio hi è at: qu oio hi è subiecto: si in cuiusq inferre totum partem affirmam in Darii, aggrata mij, sic inferes qu aliqs hi è subiecto, qa ed nio pri parte affirm indarii, at qq nullus affirm in Barbara.

Secunda rutta è in Cesare, in qua ad quam banditorum parte affirm in 3a figura vij in Darapti, Disamis, aut Datisi, det assumi medium, q sit omni Bonum et subiecto illum inferenda; qd exprimit quam partem -ca-, q signat omni Bonum, et quam partem -re, q signat omni subiecto: unde si nullum quod bene hanc illum - aliqd at è subiecto - assumat quod medio tis hi, qa omni subiecto, et Bonum illum, nia qd hoc Bonum tam at, qd n. subiecto. et sic omnem illum - oio hi è subiecto - oio hi è at: qu aliqd at è subiecto.

La rutta è in Dafene, ad quam banditorum illum

Item negotiam in Cetarent, et in Cesore, quem de
è medietate, et sit regnum Godai et Chim et partem
Da-, et regni subtus signati et partem Ge-: unde
ut patet hic ibi multum sit lapis, adhuc medie-
tas est, quod regnum Godai sit, et è regni subtus, fratrum
Godai et Chim, quia è subtus in ibi. et sic argentum multum est
è lapis, cui sit è aut: quod multum sit è lapis: et sic est in
Cesore multum lapis è aut: cui sit è aut: quod multum sit
è lapis, quia nulla est interneit, ad glandam istam partem ne-
gotium in Gerio, et in Fertino, quia in parte.

Ad nulla è in Hebare, in quo
ad glandam istam negotiam in Cetante, et Cameytes, ad-
huc dat medietatem regnum subtus, quod notat partem
He- et regni Godai, quod exprimit partem Ba-: ut
quod ibi sint istam multum sit lapis, adhuc medie-
tas intentibile, quod regnum subtus sit, et è regni Godai,
fratrum Godai et Lapide: et sic prone istum in Cetante
multum intentibile è rui: cui lapis è intentibile: quia mul-
tum sit è lapis: et sic est in Cameytes cui sit è aut; mul-
tum lapis è aut: quod multum lapis è rui.

Sa nulla è in Gedaen; in quo ut patet
partem negotiam in Elagin, medietas eris cui subtus,
quod exprimit partem Ge-, et regnum Godai, quod exprimit
partem Da-: unde ad glandam hanc istam sit - alia
subtus non è minen, erit medietas tui - lapis -, quia è cui subti-
ae, et regnum minenti, quod è Godaim. et sic et multum sit
tum - multum lapis è minen; cui lapis è subtus: et cui
subtus non è minen.

Extra nulla è in Gebali, in quo ad g-
landam istam partem affinem in Barshaber, medietas sit

erit aliq subs, qd d notat parte-ge, et sequitur
dari, qd est premissa, q parte-Ba- eiusdem dicitur: unde
ut patet, hic Syllog- affirmd mucro è hō, et erit medi-
us tertij, qd e aliq subs, nemo inuenit, et sicut dari, sig
dm Sdari d hoc, et sic sicut Nulla- oē est è mucro, ergo
hō è ali: q^u affirmd mucro è hō. Et habes
ordine parallelum partem sex adhuc stantibus arcubus
firmus, semper in sede, et dexpera d Syder unda.

De Prima Mixtione.

Nulla Simplicis nulla q zōn ultimis distributis Feby. Fe-
bay, et Flela; qa Feby signat medium trium dere
è sequens subs, et Sdari, qd d n fit Tum extra Sam
Bgam, in q sit medius tij Sdari d utroq extremo, et
in Sa Sg nō colligati in Sa et duabus affij minor
rio in arte tali maj Sgrandi medium; sub- Flela- in-
uenit, d notet medium, qd sit regnans tam subs, q m
Sdari, qd n fit è, ni utraq Sminor sit negriua; ex du
ab sup nō negriuis nihil sequitur, ni sic in aliq figura, ag
ind neq ex mbis Sfeby- Sparata. Tandem
Flela est in virtute è, qa d notat medium trium, q sit
regnans subs, et ain Sdari; in sola nō ea, et Sa Sgra
medium nō è è affij Sdari, in qq si medium è regnans
subs, nij erit negriua, ex q nō colligit in Sa, et Sa
figura sit directe; ag inde neq ex medio Sf. Flela
Sparata.

Non placet hic doci d Flela eiusdem in-
genuo magis nō, q Sam odit nullam in Flela to, ut ingt,
in q inuenit medium ad gharda Sum partem negriuā

in Tapesmo, et pberat et aere, in Fisero: unde
apparuit hunc Alcinoum in Tapesmo oijsō esse, nul-
lus lapis e hō: et aliqo lapis in e est; cuius medium
reperiri in Alcinoo e est, rupnary subito cloy, et
aij Gdati, qa at Gdati d hue: et ita mutarei iam
arcui principij Gdrnati, Artifex principium addit, q
aliquibus praecautiis rigij flumina securione
superent alumni. Ait, mihi credite Artificij
legibus d tumescit flumen, ponunt pilas, undabile
gerant, neq ex ea alveum spatiandi post finit
Artifex. Sed grandibus arcubus oei agrum numulos
et fluminy molem in Stagnorum oceanum securij
et onerat.

Sed Tumsyra positis Pillis

Qo aliqd est in e lapis at ut sic in pot hoo ce medium tuy
reperiri in Alcinoo, ad hanc cloacam prand, qa hoo in e me-
dium rupnary subito cloy, nempe ati. Quind ja e, qa il-
lius adductiny sot colligit raci ma, et nullo mō raci fiet ut
in Alcinoo est regula generalis inveniendi medium prandi cloacam
in Tapesmo, debat in illo reperiri medium ad prand cloacam
nec fiet in oi ma, ut reperiri in rulliy stantib. ab Arte ag-
robatij: at lō illius min. – nullus lapis i hoo – ponamus
hanc nullus loco e hoo, ipse mō pillum – aij hoo e at;
nullus loco e hoo: qo aliqs loco in e at: en cernis firmas
addit arcus in cloa directa, ut ponit ab ingenioso magistro.

Ley: cloam deberi in-stri hoc mo:
qo aliqd at in e loco ut colligati indirecte in Tapesmo. bene:
Sed ja e, qa ad hanc cloacam ut sic prand in conuiti ma

qd ò subti cloij ad rugnary Sodati nempe Leoni, ac pind.
medium trij ad fale clocm grand reperitur in jcdaco, ga
hoo c any subti nempe alij, ad rugnary Sodati, nempe
Leoni, qd denotat parta Ge, et parta-da- in jcdaco

Dey adhuc ge et

partem affirmam. in sa fura, ut sitat ex ba nulla. et nic
cek. mij utilij: go et Hecas erit mij, et nulla utilij,
o sat indirecte sculat in sa fura partem negiua. Nō so
ram ex ditij pere partem negiuam indirectam in Fapey
mio nullo mō posse prari medio reperto in Ecaso, ga de
ret et rugnary subti, et any Sodati qd ò dabit. Mont alii
Oo Gobali, n reputari mum utilem, ga indirecte scludy par
lem affirmam in Baralipton: ad ga et incerui ad scluden-
dum indirecte in darii; Hecas no nullo mō pot incerui ad
scludēd directe, ac pind n e simplicis muy utilij, o scludere
indirecte n simplicitē scludere.

Arguij, et ut inquij manifes-
tō, sa hanc dam solucm ga muy indirecty ex pura qd dici-
tur Baroche c mij utilij, et tri cla in eo indirecte illata
n pot cod mō directē inferi - f sillogism minorij, aut cloij,
sqd parly negiua nullo mō sicerte: go et Hecas solu
incerui at ad scludend indirecte nit omimy erit muy utilij.
Hec manifesta jrsta manifeste cadet qtonmy supenit falso
in baroco n scludi directē; an hic sillog c directy - oij hoo
c at; aligi lapij n e at: go aligi lapij n c hoo, et tri e
in Baroco: ut igitur scludat directe dit maysy extremum
et Sodatu in clo, et minuy extremu subti, qd het hic sillog;
ac f ind scludi directe. Et nos et directo cursu partem
ab Arte bene formatu tajssimuy rqd ulterierij amorde

413

Fide CJCO

Arlicum pontem transimus
Aperiens Viam Nemoris Salutis
Cujus Virgo immaculata SSS
Maria sine q̃ nil est validum nit
Santu et nihil bene factum e.

In Libros
De posteriori restitutione.

Florum Librorum Justini è demonstrauimus, qm Atticus dona restituenda sibi mandauit, iam egerit de restituendis sibi suis in libris de priori restitutione, adeoque necessario hi libri de posteriori restitutione agendi sint. Ergo è de priori, cur, de effectu demonstrauimus, ut patet in qs per restitutionem posteriorem agendum sit.

Quæro
De ratione scribendi
Aversus
Et sua sint nobis ingenita, an denuo agenda?

Celebre è Platonis in hac re dictum, qmq docuit nostros animos multo antea tempore, qm corporibus unirentur, creatos fuisse a Deo, in ipso creationis suum suarum habitibus, et speciebus adornatos, ipsisq; spiritibus, et suarum rerum quæ cognitionem ad corpus velut vehiculum, ac tentorium, et phantasmatum ministerio iterum excitari animos ad notitiam habitam in sui generis. Eo q errore deducebat Plat.

Gend

q. nostram scientiam nihil aliud esse, quam reminiscentiam illarum rerum, quas antea nouerimus. Hoc Platonis sententiam, ad eam quam regnat fidei ordinare, q. illis, dicit Ipse adventibus, ac certa ratione simulac a Deo creantur, animis infundi.

Ad 2am quam, ut error intellectualis regit'io existere parante nostrum statu rationale vitae, in quo nihil fierat defectus. 2° qa si sua nobis essent ipsa non tantum experiremur difficultatem in cognoscendo, imo reddoremur, id aliquando diuinae; quod reminiscentia sit rei iam cognitae recordatio; nihil autem talle experimur, id maxima difficultate in aegrotando sua, ut pote experientia. 3° qa ex Deus a natura, posset sua, et iudicare fidelibus, quorum notitia posset in eo existere, quatenus sentit spiritus. Hoc autem regnat experientia. 4° qa sua rationis non sua ordinata admiran non impedit, quam ad exercendo operibus sui entitis: quod si antea haberet spiritus, ad hujusmodi tentandum, quod ipsum ad mam illos deseruaret. Et sic igitur tendum intendo nostras animas corporibus infundi simulac a deo creantur, id quod alterum illo statuum ipsum, quae gaudea, et labore, et magistra experientia acquirit.

Obiectio 1° Platone: si sua nobis inserit a Deo infuse, et a nia indita, minime illas possemus parare: quod est. Ipse dicit qa, et illo scientia, quam inquirimus, e nobis nota, et nostra. si e nota: quod erat infusa, et a nia indita: si e nota, frustra illam inquirimus, et in eam incurrat illam ignoraret. quod est. R tantum illam, et sciam nobis et

R tale Deum, et dicimus nobis designata fratr, et in se; et eo
notam virtutis et in Deus, quia nos cognoscimus eria, et
omnia, qua virtutes donet, et a qua in fra illuminiae
Deuiri: cognoscimus eio illa fratr post quam ex totius eri-
is infert illis, et fratr cognoscit eie eadem, quia virtutes
in omnibus donebat. Sic Deum fratr cognoscimus, in quem inci-
dimus, antea quam virtutes cognita.

§ 2º. Et tales sua a nobis de novo acqui-
rendi ministerio servum, et qua magis: in Deum, tum qua
sentis quere laturum, sive eio si intellectus; tum qua et
habemus suam de rebus, quia a sensibus in Deum, ut de aia
rosa, de stoicis, Deo dari in Deum, qua est lumen intellec-
tus, natio regrunt species illigatas ad acquirendas sui, il-
lustri in fot magisterium fundere. R hinc mis a nobis
acquirendis; et in primis et sensibus alias de dicuntur, il
e passeri, et a bestia iorrigi possit; nec a necessitate, qua
illa, de qua hominis, cognoscant a sensibus in me, et
aliorum species; de stoicis a qua me, et aliena species cognos-
cant, ut cognoscimus Deum, Angelos, et quibus occultis qualis
tis, relatis qualitatis, negatis substantia, et sui negatis.

Distinctio de magisterio in, qua et sui ignorat
species illigatis in mente diuguli, fot in eo clare pro-
nera, et clara eria, ad extendere intuitum collectionem, ad
hirea signia extrema, et exempla, ut mens nolde inuen-
ti ad illum sientiam de diuenta, ut experientia fit
unde ito, et aij sientiam dot ante in quo cognoscit a
dici quod post clarum magisteri et clarum fratr, et si-
entiam cognoscit.

§ 4º V 4º

Et sic tunc Locus priorum sunt no-

Notis modi à nō.

Ad quaesij ingenium suppono primum ad cognoscendi
d ejdem è sermo ita à pro defuere — Sed possio
immediata demonstrari: qd nio sit possio in mia. Sed
possio si sery alia priorem, p qm à priori d nostrare poss
ut — oē totum è maiy sua pte — Dicebat enim ex frana,
t negare t impossibile ex id sit eē, d ni eē.
Primum ejus diuidit in primum simpliciter, et in primum
sm qd. Primum simpliciter dicitur à pro — Dicit qd ena
rium sm se ipsum, eo qd necessitas è indeti, qd se qui
hēt ein sm se, d est se ratio suae necessitatis euidenter:
primum sm qd è possio p se nota in d nostrabili, cuiusmodi
ni oby nota è, ut ij in logi — Dici d oi, dici d nullo, in metha
— Creatio è ex nullo p supposito subiecto, in mathematica
à puncto ad punctum duci potest linea recta. Ab in
dicti primum sm qd: è illud, qd se careat medio in dicti
ge, in alio ni d nostrari potest: q nio se dicit possio
ita ij-oijchi è ab oratione, q possio ij se habet medium primum
to primum in sua subalternata, q illam d nostrat, d ipsa
pōnit à sua subalternante d nostrata.

Sed qd phy asseruit oia prima d nostrari
pte à metha, sit ideirco metha exponere illam rei, ex qd
oria cognoscuntur. Et q ctly ex primis q tale ni pte d nos-
trari o careat medio à priori, et alij mio id eum pte d nos-
trari p reducio eam ad impossibile, hoc uno prio ex regis —
Impossibile è, id sit eē, et ni eē: illa ein d nostrabilia p reducio
ad eim possibile ni pugnat, q ni sit à priori, et p claim. hi gnosij.
Duae sub titulo supra poria d quibus agitant. Ad
in nostry dicti sty gnomoni priori: Ea et rolle sty sint

notij inditi à nij.

Do 1° in notij dant hy primorij gri-
ni. Pri qa generatij tij alicuius prius, vg huius
qlibet unum se obtare, aut negare, nij facultem experi-
mur, ut illi dicunt, atq uterq attendamus; sed hac facul-
tas è ipse hij: q in notij dant hy primorij gruum
Reg, dij talem facultatem genere ab apprehensione sumen-
te ad iudicij. Nam dat qd apprehensio suministrat ad iudi-
cij, illius sed exercitij, nij apprehensio facilius attendit,
qm magis exercitata, qm ita hoc magis et clarior est ap-
prehensio, unde colligit nij, illam facultatem n genere ab
apprehensione, sed ab habitu.

Do 2° dari talis hujus ccd in gria, n sit notij
inditi à nia. Pri qa si talis hujus notij essent inditi à
nia, eorum sens facultatem dis experiremur ad exercen-
dum ipsis prius. Sed hoc è falsum, nam alii facile, alii aegre ipsis
ut attendant: q° etc. Prat 1° qa experientia cuiusq facul-
ut attendimus ipsis prius. Prat 2° qa hy nalij cuiusq n omnis
notij ignoti alicui n esset aegriuret hum intentum nam ipsis
n sit aegri operiorum nia nae ut insit in lapide q nun-
qm ipse tendat sursum, sed nalij sursum in tiat.
Prat 3° qa magis notij nata sit spij in ipsis, qm hinc ad ge-
nandum, et n spij n sit notij indita à nia, sed gg prius
agnoscit: q° et ne dicendi à hibu.

Dest 1° supmi infimi attingit infimum supre-
mum; sed Angli à prius sed creatij sunt spij infimij adgno-
scij nalij et infimij: q° et hoc, nisi hij nalij in-
genitij adcognoscerent sed ignorarent, qlij sit prioru et
ad ultimum, qa ad finem sit unum e - satij è, qd sunt notij
nalij applicat è certa, et sic disuncta, ita et nia hoij

sed ea ja prius sit certa, quam sit dijunctiua.
Hoc Angelus, et nos spirituales, non posse assignare species ab otijs naturis, hoc nec posse assignare species, et assignare hij.

Dij 2. hoc ea ja prius dunta ab Aristotele: quod est eo quod sit nobis notius a nobis. Quod verum ideo enunciatur a phis naturalibus, quia magis generalis sumus ad assentiendum principiis, quam ad asserendum eorum assertiones. Hoc autem vari nullus, quinam natura cognuntur. Hoc nobis nim indicat esse a nobis id, quod simplicius est naturum, ut est illud, non illud, quod nim naturum est sum quod, et admeliius est, ut est hoc: et sicut ait ea ja prius non sit nobis in fidei, aut ingenii, sed illicuti, ita et hoc non sit nobis ingenii, sed acquisiti.

Quod 2. hij ad asserendum primum principium non sit quod quod dictum ab ipso lumine naturae illud quod sit nobis notius a nobis. Et ait ja quia prius naturae, quinnis fermna in obiectis ab ipso motuus, non heri quidem abexterio generiantur, et facilioribus ipsis principiis, ut per ingenia motiua, et uerbiua; sed illud penetratur hij ipso lumine naturae attendit in principiis naturae, et nimis, et non aliquem naturam motuam: quod non fit quidem sed hoc ipsum facilioribus ad assentiendum his principiis. Quod dicit ait: ad phaetam data maij, quinij, qua illud operatur per motum, quod non fit prius visua, aut auditiua; immo per illud ea phantasiam, ad quod dum non penetrant hi motuum dari difficultatem hij inpiendo, in oi eos prius operantur per motum ad motum hoc.

Iij 2. illud motum est dictum ab: prij principiis in dictum; si primum tam no est ea prius, sed talia sunt illa, quae quin assentimur: si 2um quod motum est ipsum nec